

РЕЦЕНЗИЯ

от проф. д-р Георги Стефанов Иванов, преподавател в катедра „Частноправни науки“ при Юридически факултет на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“, с научна специалност „Гражданско и семейно право“.

Относно: конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ по Граждански процес, професионално направление 3.6. „Право“ (гражданско и семейно право), обявен от Бургаския свободен университет в ДВ, бр. 62/2017 г.

Основание за представяне: участие в състава на научно жури съгласно Заповед № УМО-9 от 29.09.2017 г. на Ректора на БСУ.

I. Кратка информация за кандидатите в конкурса.

В конкурса участва един кандидат – гл. ас. д-р Красимир Стоянов Коев.

Красимир Коев е роден на 29.10.1964 г. Средното си образование завършва в Политехническа английска гимназия „Гео Милев“ – гр. Бургас, а висшето – в ЮФ на СУ „Св. Климент Охридски“ през 1990 г.

В периода 1991 – 1992 г. Красимир Коев работи като правен експерт по индивидуални и колективни трудови спорове в Регионален център за правна защита – Бургас.

От 1992 г. досега Красимир Коев работи в БСУ последователно като хоноруван асистент, щатен асистент, старши асистент, главен асистент по „Гражданско право – Обща част“, „Облигационно право“ и „Търговско право“.

От 2012 г. до 2015 г. Красимир Коев е докторант на самостоятелна подготовка в Правно-исторически факултет при ЮЗУ „Н. Рилски“ – Благоевград, като през 2015 г. придобива ОНС „доктор по гражданско и семейно право“.

Главен ас. д-р Красимир Коев изнася лекционни курсове по „Гражданско право-обща част“, „Облигационно право“ и „Търговско право“ пред студентите от редовно и задочно обучение от професионално направление „Право“, както и по „Основи на гражданското право“ пред студентите от редовно и задочно обучение от спец. „Публична администрация“.

От 1993 г. досега Красимир Коев е адвокат към Адвокатска колегия – Бургас.

II. Изпълнение на изискванията за заемане на длъжността.

1. Изпълнение на количествените изисквания.

От приложените по конкурса документи е видно, че Красимир Коев е заемал академичните длъжности асистент и главен асистент в значително по-голям период от време от изискуемия законов минимум.

От приложената служебна бележка е видно, че гл. ас. д-р Красимир Коев има необходимата учебна заетост от учебната 2010 – 2011 г. до учебната 2017 – 2018 г.

Кандидатът е представил за участие в конкурса монографичен труд „Договорът за факторинг в българското право“. С., 2017 г. в обем от 279 с., както и пет доклада, публикувани след придобиване на ОНС „доктор“ в сборници от научни конференции.

Не са представени учебници и учебни пособия.

Посочени са две участия в проект „Студентски практики“ през 2015 – 2016 г. и през 2016 – 2017 г. като академичен наставник.

2. Изпълнение на качествените изисквания.

Научните изследвания на д-р Коев основно са в областта на договорното право (класическо и търговско) и по-конкретно относно прехвърлянето на облигационни права и поемането на задължения - по предварителен договор, при продажба на търговско предприятие, при преобразуване на търговски дружества, заместването в дълг, както и по някои въпроси на сключването и

изпълнението на договори. Тези изследвания се характеризират със задълбоченост и аналитичност, на чиято основа са разкрити несъвършенства на действащата нормативна уредба и на съдебната практика по прилагането ѝ, като са направени обосновани предложения за отстраняването им.

В преподавателско отношение е представена справка от отдел Контрол по качеството на БСУ от анкетни проучвания за последните три години, от която е видно, че оценката за тях е 5,22, 5,67 и 5,86, а осреднената оценка е 5,56 (при оценка от 2 до 6).

През 2014 г. на гл. ас. Красимир Коев е дадено специално отличие за подпомагане на научните разработки на студентите от XV Конференция на БСУ за студентско научно творчество.

III. Синтезирана оценка на основните научни и научно-приложни приноси на кандидата.

Монографичният труд „Договорът за факторинг в българското право“ изследва всички въпроси относно правната същност на този договор, неговото сключване, породените от него права и задължения на страните, прекратяването и развалянето му чрез приоритетно използване на историческия и сравнителноправния метод на изследване. Подробно са разгледани всички публикации в нашата правна доктрина, които имат пряко или косвено отношение към договора за факторинг, като в коректна полемика авторът аргументира редица свои становища по множество спорни въпроси. Критично е анализирана и не твърде богатата съдебна практика относно договора за факторинг. Аргументирани са и предложения *de lege ferenda*, които като цяло заслужават подкрепа.

Като по-конкретни научни и научно-приложни приноси в рецензирания хабилитационен труд могат да се посочат:

1. Балансираното изясняване на правната същност, видовете договори за факторинг и правата и задълженията на страните на основата на неговите

икономически функции (преди всичко на кредитирането), въпреки допуснато смесване между финансиране и кредитиране, които имат различно икономическо предназначение;

2. С безспорен приносен характер е класифицирането на договорите за факторинг според различни критерии – функциите по кредитиране, обслужване или *del credere*, момента на кредитиране на доставчика, съобщаването на длъжниците по прехвърлените вземания или според това дали продажбата на стоки и (или) услуги е вътрешна или международна сделка;
3. Изяснено е същественото съдържание на договора за факторинг като самостоятелен и сложен договор чрез подробно разглеждане на цесията и договорната суброгация като прехвърлителни способности;
4. За първи път в нашата търговскоправна доктрина е анализирана клаузата *del credere* като част от съдържанието на договора за факторинг, която досега е била предмет на разглеждане като уговорка от несъщественото съдържание само на договора за търговско представителство и комисионния договор, при които тя има макар и твърде лаконична законова уредба. Авторът аргументира тезата си, че при най-разпространения и типичен договор за факторинг – този с пълни услуги, клаузата *del credere* е част от *essentialia negotii* на този договор, а липсата ѝ превръща сделката в несъщински договор за факторинг. Обоснована е и специфичната отговорност на фактора към доставчика в сравнение с тази на агента или комисионера *del credere*;

5. Подкрепа заслужава също квалифицирането от автора на договора за факторинг като неизключителна банкова сделка и като относителна търговска сделка;
6. В хабилитационния труд е направена изключително подробна съпоставка на договора за факторинг с други подобни (а не сходни, както ги е наименовал авторът на с. 129) договори (а не правни фигури, както те са определени на същата страница) – за финансово обезпечение, суброгация, инкасо, форфетинг, заем, финансов лизинг и др. В противовес на като че ли доминиращото в доктрината и практиката определяне на договора за факторинг като вид цесия, авторът извежда квалифицирането на този договор като самостоятелна сделка на двете основни различия между цесия и факторинг – страната, която има право на възнаграждение, и получателя на факторинговата услуга;
7. Подробно е разгледан дискуссионният въпрос за прехвърляне на бъдещи вземания и критично са анализирани отделните становища в доктрината и практиката относно допустимостта за цедирането им, като е прието, че прехвърлянето на бъдещи вземания е характерна черта (особеност) на договора за факторинг;
8. С приносно значение е изследването относно сключването на договора за факторинг като рамков договор, договор при общи условия, с т. нар. чисто действие и под условие;
9. Достойнство на рецензирания труд е също анализът на изискванията относно правното положение на фактора;
10. За пръв път в нашата търговскоправна доктрина са разгледани спецификите при прекратяване и разваляне

на договора за факторинг като сложен договор с трайно изпълнение и проблемите, които стоят при искане от фактора за възстановяване на дадените от него средства по неудовлетворените вземания, както и особеностите на отговорността на доставчика в съпоставка с тази на цедента по чл. 100, ал. 1 и 2 ЗЗД (за съществуване на вземането и при неплатежоспособност на длъжниците).

Представените след придобиване на ОНС „доктор“ от гл. ас. Красимир Коев публикации са доклади, изнесени на научни конференции, които разглеждат отделни въпроси на дисертационния труд – неговия предмет, същност, съдържание и неизпълнение, поради което не се нуждаят от отделно рецензиране.

IV. Основни критични бележки и препоръки.

По мое мнение монографичният труд се нуждае от прецизиране в структурно отношение, тъй като въпросите на уговорената непрехвърлимост на вземането и на действието на съобщаването за неговото прехвърляне би следвало да се разгледат преди, а не след прекратяването и развалянето на договора за факторинг.

Прави впечатление също, че след придобиване на ОНС „доктор“ публикациите на кандидата са само по темата на хабилизационния труд. Би следвало той да насочи вниманието си и към други области на гражданското и търговското право.

На кандидата може да се препоръча също създаването на статии и студии, които да се публикуват в специализирани юридически списания („Търговско право“, „Съвременно право“, „Правна мисъл“, „Търговско и облигационно право“ и др.), както и издаването на учебник или поне на учебно пособие по учебните дисциплини, които преподава.

V. Заключение.

Представеният за участие в конкурса монографичен труд е едно задълбочено и аналитично съчинение, което съдържа редица научни приноси и има безусловна практическа полезност не само по отношение на договора, който разглежда, но и за редица други облигационноправни категории, като суброгацията, цесията, модалитетите, договора за аутсорсинг и др. Това, както и дългогодишната преподавателска дейност на кандидата ми дава основание да приема, че той отговаря на формалните и съдържателните изисквания на ЗРАСРБ и на Правилника за неговото прилагане за заемане на академичната длъжност „доцент”.

В заключение изразявам становище гл. ас. д-р Красимир Стоянов Коев да бъде избран на академичната длъжност „доцент” по професионално направление „3.6. Право (гражданско и семейно право)” от област на висше образование „3. Социални, стопански и правни науки”.

5.12.2017 г.

Рецензент: 
(проф. д-р Георги Стефанов)